

Lovtidende A

2010

Udgivet den 10. september 2010

7. september 2010.

Nr. 1054.

Bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

Herved bekendtgøres lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1203 af 10. december 2009, med de ændringer, der følger af § 1, nr. 3, i lov nr. 316 af 28. april 2009, § 1 i lov nr. 429 af 28. april 2010, § 1 i lov nr. 550 af 26. maj 2010, § 5 i lov nr. 571 af 31. maj 2010, § 2 i lov nr. 629 af 11. juni 2010 og § 3 i lov nr. 699 af 25. juni 2010.

Den ændring, der følger af § 11 i lov nr. 434 af 8. maj 2006, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af denne ændring fastsættes af justitsministeren, jf. § 15, stk. 3, i lov nr. 434 af 8. maj 2006.

De ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 628 af 11. juni 2010, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne først træder i kraft den 1. januar 2011, jf. § 4 i lov nr. 628 af 11. juni 2010.

Kapitel 1

Lovens formål og område

§ 1. Formålet med denne lov er at

- 1) sikre borgernes rettigheder og indflydelse, når de sociale myndigheder behandler sager,
- 2) fremhæve kommunalbestyrelsens ansvar for kommunens opgavevaretagelse på det sociale område,
- 3) fremhæve, at de sociale myndigheder har pligt til at tilrettelægge en tidlig helhedsorienteret hjælp,
- 4) forebygge, at personer, der har eller kan få vanskeligheder ved at fastholde et arbejde, får behov for hjælp til forsørgelse, og
- 5) fastlægge struktur og grundlæggende principper for administration af sociale sager.

§ 2. Loven indeholder regler for, hvordan kommunen (kommunalbestyrelsen) og statslige myndigheder på det sociale område (de sociale nævn, beskæftigelsesankenævne, Pensionsstyrelsen og Ankestyrelsen) skal behandle sager efter lovgivningen.

Stk. 2. Der kan i anden lovgivning være fastsat regler, der fraviger denne lov.

Stk. 3. Socialministeren bestemmer, på beskæftigelsesområdet efter forhandling med beskæftigelsesministeren, hvilke sager denne lov helt eller delvis skal gælde for.

Kapitel 2

Borgeren

§ 3. Kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal på de enkelte sagsområder fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet. Fristerne

skal offentliggøres. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.

§ 4. Borgeren skal have mulighed for at medvirke ved behandlingen af sin sag. Kommunalbestyrelsen tilrettelægger behandlingen af sagerne på en sådan måde, at borgeren kan udnytte denne mulighed.

§ 5. Kommunalbestyrelsen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunalbestyrelsen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning.

§ 5 a. Kommunalbestyrelsen skal straks behandle spørgsmål om hjælp, jf. § 5, når kommunen modtager fogedrettens underretning om, at en borger udsættes af et beboelseslejemål, og der er børn eller unge under 18 år i husstanden, eller kommunen er i besiddelse af oplysninger om borgeren, som sandsynliggør, at borgeren har behov for hjælp. Tilsvarende gælder, når kommunen modtager en boligorganisations underretning om, at en anmodning om en borgers udsættelse af et lejemål på grund af betalingsmisligholdelse indgives til fogedretten, jf. reglerne om udlejerens underretning til kommunen i lov om leje af almene boliger.

Stk. 2. Vurderer kommunalbestyrelsen, at der ikke er grundlag for at yde hjælp i forbindelse med udsættelsen af lejemålet, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom senest 14 dage efter fogedrettens underretning om gennemførelsen af fogedforretningen henholdsvis senest 14 dage efter boligorganisationens underretning om, at en anmodning om en borgers udsættelse af et lejemål på grund af betalingsmisligholdelse indgives til fogedretten.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan efter forudgående samtykke fra borgeren orientere fogedretten henholdsvis boligorganisationen om kommunalbestyrelsens afgørelse.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2 kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10

Stk. 5. Når kommunen modtager underretning som nævnt i stk. 1, uden at kommunen efter stk. 1 skal behandle spørgsmål om hjælp, skal kommunalbestyrelsen straks rette henvendelse til den pågældende og underrette om muligheden for at kontakte kommunen med henblik på behandling af spørgsmål om hjælp, jf. § 5.

§ 6. Hvis en borger har brug for at få hjælp i en længere tid, skal kommunalbestyrelsen tidligt i forløbet tilstræbe at tilrettelægge hjælpen ud fra en samlet vurdering af pågældendes situation og behov på længere sigt.

§ 7. Senest 8 uger efter første henvendelse om løbende hjælp til forsørgelse skal kommunalbestyrelsen foretage en vurdering efter § 6. Dette gælder dog ikke for personer, der er omfattet af et kontaktfølgeløb efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt personer, der er omfattet af et opfølgningsforløb efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

Stk. 2. Ansøgeren skal skriftligt have besked om kommunalbestyrelsens vurdering efter stk. 1.

Erhvervsrettede foranstaltninger

§ 7 a. Senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheder m.fl. inddrages.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.

§ 8. Socialministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sagerne, herunder særlige tidsfrister for visse typer sager.

Kapitel 3

Opholdskommune og mellemkommunal refusion

Almindelige bestemmelser

§ 9. Opholdskommunen har pligt til at yde hjælp, jf. dog stk. 7 og § 9 a, stk. 4 og 7.

Stk. 2. En person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog § 9 b, stk. 2.

Stk. 3. Ægtefæller har opholdskommune, hvor den fælles bopæl er.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter regler om opholdskommune for personer, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager efter lov om sygedagpenge. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Stk. 6. Opholdskommunen kan, når der er særlige grunde til det, indgå aftale med en tidligere opholdskommune om, at denne fortsat har forpligtelsen til at yde hjælp. En sådan aftale er betinget af samtykke fra den, som modtager hjælpen.

Stk. 7. Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen i en anden kommune har fået ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen eller
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan si-destilles med boformer m.v. under nr. 1-4.

Stk. 8. Pligten efter stk. 7 består, så længe personen har ophold i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud. Pligten til at yde hjælp i anledning af en persons ophold i en boform efter § 110 i lov om social service består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen i en kommune, der efter stk. 7 har pligt til at yde hjælp til en person efter lov om social service, kan efter aftale med opholdskommunen, jf. stk. 2, bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til den pågældende.

Stk. 10. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået. Refusionen beregnes som refusion efter § 9 c, stk. 1.

Stk. 11. Stk. 10 finder tilsvarende anvendelse, hvis der opstår uenighed mellem to kommuner om, hvilken kommune der har pligt til at yde hjælp, jf. stk. 7 og § 9 a, stk. 7.

Personer under 18 år

§ 9 a. Opholdskommunen for et barn eller en ung under 18 år har pligt til at yde hjælp, jf. dog § 9 b.

Stk. 2. Et barn eller en ung under 18 år har samme opholdskommune som forældrene, jf. dog stk. 3-5. Et barn eller en ung under 18 år, der bor mest hos den ene af forældrene, har opholdskommune hos denne. Hvis barnet eller den unge bor lige meget hos begge forældre, har barnet eller den unge opholdskommune, hvor det er tilmeldt folkeregistret.

Stk. 3. Et barn eller en ung under 18 år, der ikke bor sammen med nogen af forældrene, og som har klaret sig selv, har selvstændig opholdskommune.

Stk. 4. Forældremyndighedsindehaverens opholdskommune har pligt til at yde hjælp efter kapitel 11 i lov om social service. Er et barn eller en ung under 18 år anbragt uden for hjemmet, får barnet eller den unge dog selvstændig opholdskommune i den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 11 i lov om social service. Bliver et

barn eller en ung, der har selvstændig opholdskommune efter 2. pkt., visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, får barnet eller den unge selvstændig opholdskommune i denne kommune fra det tidspunkt, hvor ansvaret for den pågældende overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4. Barnets eller den unges selvstændige opholdskommune samarbejder med forældremyndighedens indehavers opholdskommune om at løse familiens problemer og hører forældremyndighedsindehaveren samt barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse efter kapitel 11 i lov om social service. Barnets eller den unges selvstændige opholdskommune træffer afgørelser vedrørende barnets eller den unges forhold. Afgørelser, der er målrettet forældremyndighedsindehaveren, træffes af forældremyndighedsindehaverens opholdskommune.

Stk. 5. En ung under 18 år, der selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn, har selvstændig opholdskommune.

Stk. 6. Forældremyndighedens indehavers opholdskommune kan, når der er særlige grunde til det, uanset bestemmelsen i stk. 4, 2.-4. pkt., indgå aftale med barnets eller den unges opholdskommune om, at den er handlekommune i forhold til barnet eller den unge. En sådan aftale er betinget af, at forældremyndighedens indehaver og den unge over 15 år giver samtykke.

Stk. 7. Har en ung under 18 år selvstændig opholdskommune efter stk. 4, 2. pkt., bevarer denne kommune uanset § 9, stk. 1, pligten til at yde hjælp efter lov om social service, når den unge fylder 18 år, hvis kommunen eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at den pågældende i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, § 9, stk. 8, 9 og 11, finder tilsvarende anvendelse.

Ophold uden for opholdskommunen

§ 9 b. En person, som opholder sig midlertidigt uden for opholdskommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen. Døende, for hvem der efter § 119 i lov om social service udbetales plejevederlag i en anden kommune end opholdskommunen, har efter § 83 i lov om social service ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af opholdskommunen.

Stk. 2. Plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, udbetales af den kommune, hvori plejeforholdet finder sted.

Stk. 3. En ægtefælle eller et barn, som opholder sig uden for opholdskommunen, jf. § 9, stk. 3, og § 9 a, stk. 2, har ret til nødvendig hjælp, uanset at opholdet ikke er midlertidigt. Hjælpen gives af den kommune, hvor familiemedlemmet aktuelt har ophold.

Mellemkommunal refusion

§ 9 c. Opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om social service, lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig

og almindelig førtidspension m.v. af den tidligere opholdskommune efter stk. 2-5. Bliver et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet, eller over for hvem der er iværksat foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusion efter stk. 2, nr. 6, og stk. 3 dog af denne kommune.

Stk. 2. Opholdskommunen har ret til refusion, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen,
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan si-destilles med boformer m.v. under nr. 1-4, eller
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter §§ 67 og 142 i lov om social service.

Stk. 3. Når opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 2, nr. 6, fortsætter denne ret til refusion, hvis der iværksættes foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service.

Stk. 4. Opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 1, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter

- 1) § 108, stk. 2, og § 192 i lov om social service,
- 2) § 58 a i lov om almene boliger m.v. eller
- 3) lov om friplejeboliger.

Stk. 5. Opholdskommunen har ret til refusion, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2-4 og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. En opholdskommune har ligeledes ret til refusion efter stk. 1, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. §§ 67 og 142 i lov om social service, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Stk. 6. Opholdskommunen refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1. Endvidere refunderer opholdskommunen udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 120 og 122 i lov om social service, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 2. I tilfælde omfattet af § 9, stk. 7, og § 9 a, stk. 7, ydes refusion efter 1. og 2. pkt. dog af den kommune, der har pligt til at yde hjælp efter lov om social service.

Stk. 7. Opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten blev tilkendt førtidspensionen. Refusion efter stk. 2, 4 og 5 udskyder retten til refusion efter 1. pkt.

Stk. 8. De udgifter, som opholdskommunen kan få dækket efter stk. 2-6, er opholdskommunens faktiske udgifter. De faktiske udgifter omfatter en forholdsmæssig andel af fællesudgifter og udgifter til ledelse og administration, der er en følge af driften af et tilbud. Hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter lov om social service, har

opholdskommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet.

Stk. 9. Retten til refusion efter stk. 2, 4 og 5 består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud. En tidligere opholdskommunes pligt til at yde refusion i anledning af en borgers ophold i en institution efter § 110 i lov om social service består dog, indtil borgeren har erhvervet ny opholdskommune.

Stk. 10. Kommuner kan uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-5, indbyrdes aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1. Det fastsættes i aftalen, hvor længe den skal gælde.

Stk. 11. Krav mod en tidligere opholdskommune efter stk. 2-7 skal rejses senest 3 år efter, at hjælpen er ydet.

Kommunalt samarbejde

§ 9 d. Socialministeren kan efter ansøgning tillade, at forpligtelsen til at yde hjælp efter §§ 9 og 9 a overlades til en anden kommune, når overladelsen sker som led i en fælles social vagtordning.

Kapitel 3 a

Oplysningspligt m.v.

Sagens oplysning m.v.

§ 10. Myndigheden har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

§ 11. Myndigheden kan anmode personer, der søger om eller får hjælp, om

- 1) at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er berettiget til, og
- 2) at lade sig undersøge hos en læge eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen.

Stk. 2. Personer, der får hjælp, har pligt til at oplyse om ændringer, der kan have betydning for hjælpen.

§ 11 a. Myndigheden kan efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar, arbejdsløshedskasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige, giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen. Dette gælder også oplysninger om en persons rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom myndigheden kan indhente lægejournaler, sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Myndigheden kan forlange, at der optages retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, hvis oplysningerne ikke videregives.

Stk. 2. Myndigheden kan uden samtykke til brug for behandlingen af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol kræve oplysninger om økonomiske forhold om den, der ansøger om eller får hjælp, og dennes ægtefælle eller samlever, fra andre offentlige myndigheder samt fra arbejdsløshedskasser. Tilsvarende oplysninger kan indhentes om andre husstandsmedlemmer. Oplysninger kan samkøres og sammen-

stilles med data fra myndighedens egne, andre myndigheders og arbejdsløshedskassers it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om betingelserne for at yde hjælp er opfyldt, herunder med henblik på efterfølgende kontrol af, om der er sket fejl eller misbrug i forbindelse med ydelse af hjælp. Oplysningerne kan indhentes, selv om den person, som oplysningerne vedrører, ikke bor i den kommune, som indhenter oplysningerne.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra borgeren forlange at få nødvendige oplysninger om økonomiske forhold fra pengeinstitutter og arbejdsgivere til brug for stikprøvekontrol i sager efter lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. med henblik på at kontrollere pensionistens indkomst- og formueforhold. Oplysningerne kan sammenstilles med øvrige oplysninger om økonomiske forhold, som kommunen er i besiddelse af med henblik på kontrol af, om der er sket misbrug i forbindelse med udbetaling af social pension.

Stk. 4. Myndigheden kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2 i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister. I det omfang oplysningerne som nævnt i stk. 1 eller 2 findes i indkomstregisteret, skal myndigheden indhente oplysningerne herfra.

Stk. 5. Ved klage til det sociale nævn, beskæftigelsesansøknævnet eller Ankestyrelsen og ved behandlingen af sager i Sikringsstyrelsen kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 11 a, stk. 1, indhentes ved, at borgeren i den skriftlige bekræftelse af, at en klage er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette.

§ 11 b. Hvis borgeren ikke medvirker, jf. § 11, stk. 1, nr. 1 og 2, eller ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger, jf. § 11 a, stk. 1, skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, medmindre oplysninger kan indhentes uden samtykke, jf. § 11 a, stk. 2, og § 11 c.

§ 11 c. Hvis det er nødvendigt for sagens behandling, kan kravet om samtykke efter § 11 a, stk. 1 og 5, fraviges i sager om

- 1) særlig støtte til børn og unge efter kapitel 11 i lov om social service, hvor myndighederne kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse uden forældrenes samtykke, samt i forbindelse med undersøgelser efter § 50 i lov om social service,
- 2) førtidspension, hvor myndigheden kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse i en sag, uden af den pågældende person selv har rettet henvendelse herom, jf. § 17, stk. 2, i lov om social pension,
- 3) frakendelse af førtidspension, jf. § 44, stk. 1, i lov om social pension, og frakendelse eller overflytning til anden pension, jf. § 44, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.,
- 4) tilbagebetaling af sociale ydelser og

5) mellemkommunal refusion, jf. § 9 c, for så vidt angår følgende oplysninger om den borger, der ydes refusion for:

- a) Cpr-nummer.
- b) Hjemmel til udgiften.
- c) Udgiftens elementer.
- d) Antal af enheder.

Stk. 2. Hvis det er nødvendigt for behandlingen af en sag efter stk. 1, nr. 1, kan myndigheden desuden uden samtykke anmode private, der har kendskab til forholdene, om at give oplysninger, der er nødvendige for at behandle sagen. Myndigheden skal ved anmodningen gøre opmærksom på, at den adspurgte ikke er forpligtet til at svare.

Stk. 3. I sager efter stk. 1, nr. 1, kan myndigheden uden samtykke forlange oplysninger efter § 11 a, stk. 1, og indhente oplysninger efter § 11 c, stk. 2, om personer, der er part i sagen, samt om forældremyndighedsindehaverens samlever eller ægtefælle.

Stk. 4. Myndigheden skal uanset adgangen til at indhente oplysninger uden samtykke, jf. stk. 1-3, forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Myndighedens oplysningspligt

§ 12. Myndigheden skal give borgeren skriftlig besked om

- 1) myndighedens adgang til at indhente oplysninger efter §§ 11 a og 11 c og til at foretage kontrol efter § 12 a,
- 2) konsekvenserne, hvis borgeren ikke medvirker, jf. § 11 b,
- 3) hvilke typer af ændringer der kan have betydning for hjælpen og
- 4) muligheden for, at borgeren kan blive mødt med et tilbagebetalingskrav og eventuelt blive tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 289 a og efter § 12 b i denne lov, hvis borgeren ikke oplyser om ændringerne, jf. § 11, stk. 2.

Kontrol

§ 12 a. Kommunen har til enhver tid uden retskendelse adgang til en virksomheds lokaler m.v. samt på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler med henblik på at kontrollere de oplysninger om borgernes løn- og arbejdsforhold, som ligger til grund for udbetaling af ydelser i sager, der er omfattet af denne lov. Det er den kommune, som virksomheden ligger i, der kan foretage kontrollen. Kommunen har ikke uden retskendelse adgang til at foretage kontrollen i private hjem.

Stk. 2. Kommunen kan efterse virksomhedens registreringer om borgerens løn- og arbejdsforhold, uanset om oplysningerne findes i et manuelt eller elektronisk register. Materiale, der skønnes at være af betydning for videre kontrol, skal efter anmodning udleveres eller indsendes til kommunen.

Stk. 3. Kommunen skal forevise legitimation, inden eftersynet begynder.

Stk. 4. Virksomhedens indehavere og ansatte skal være kommunen behjælpelige ved eftersynet.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte. De oplysninger, som skal registreres, er de samme oplysninger,

som direktøren for Arbejdsdirektoratet har fastsat med hjemmel i § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan kun pålægge arbejdsgiveren at foretage registreringer, jf. stk. 5, hvis kommunen ved et kontrolbesøg, jf. stk. 1, vurderer, at arbejdsgiverens registreringer er mangelfulde.

Stk. 7. Registreringer efter stk. 5 skal til enhver tid på begæring forevises kommunen.

Stk. 8. Personer, der er beskæftiget i virksomheden ved eftersynet, kan anmodes om at oplyse navn, adresse og fødselsdato, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår, samt om de aktuelt modtager sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser.

Stk. 9. Politiet yder bistand til kommunen. Socialministeren kan efter forhandling med justitsministeren og beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler herom.

Straf

§ 12 b. Medmindre højere straf kan idømmes efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der ved grov uagtsomhed fremkalder, bestyrker eller udnytter en vildfarelse hos myndigheden ved at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller ved at undlade at give oplysninger om forhold, der har betydning for hjælpen, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, og derved påfører myndigheden et formuetab.

Stk. 2. Forsømmer en arbejdsgiver at opfylde de pligter, som påhviler arbejdsgiveren efter § 12 a, stk. 5 og 7, straffes denne med bøde.

Stk. 3. For overtrædelse efter stk. 2 kan der pålægges selvsager m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Anden udveksling af oplysninger

§ 12 c. Til brug for tilrettelæggelsen af omsorgsopgaver m.v. efter § 79 a og kapitel 16 i lov om social service og sundhedsloven samt til brug for opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan kommunalbestyrelser og sygehuse udveksle oplysninger om indlæggelse på og udskrivning fra sygehuse af borgere i kommunen. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

§ 12 d. Til brug for behandling af sager efter lov om arbejdsskadesikring og opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan Arbejdsskadestyrelsen og kommunalbestyrelser udveksle oplysninger om oprettelse af arbejdsskadesager og sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension. Arbejdsskadestyrelsen og kommunalbestyrelserne kan i arbejdsskadesager og i sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension tillige udveksle oplysninger om indhentelse af sagsoplysninger, som dokumenterer arbejdsevnen, og udveksle oplysninger om, at der er truffet afgørelse om arbejdsevnen. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

§ 13. (Ophævet).

§ 14. Kommunalbestyrelsen kan udlevere oplysninger til apotekerne om navn, personnummer og den personlige til lægsprocent vedrørende personer, der modtager personligt

tillæg til medicinudgifter. Oplysningerne kan også gives i elektronisk form og udleveres uden samtykke fra den enkelte.

Kapitel 4

Kommunen

Kommunalbestyrelsens opgaver

§ 15. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for og beslutter, hvordan kommunen skal planlægge og udføre sin virksomhed på det sociale og sundhedsmæssige område efter den sociale lovgivning.

§ 16. Kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, hvordan de kommunale opgaver løses, jf. § 15. Tilsynet omfatter både indholdet af tilbudene og den måde, opgaverne udføres på.

§ 16 a. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med personer med betydeligt og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som i henhold til dom eller kendelse eller som vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal undergives tilsyn af de sociale myndigheder. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om ophold i en boform efter § 108 i lov om social service.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte regler om de sociale myndigheders tilsyn.

Behandling af personsager på et møde i kommunalbestyrelsen

§ 17. Behandles en sag om hjælp til enkeltpersoner af kommunalbestyrelsen på et møde, skal sagen behandles for lukkede døre.

Børn og unge-udvalget

§ 18. Kommunalbestyrelsen nedsætter et børn og unge-udvalg, der træffer afgørelse i sager vedrørende børn og unge, jf. § 74 i lov om social service.

§ 19. Børn og unge-udvalget består af

- 1) 3 medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer,
- 2) byretsdommeren i retskredsen, dog således at hvis der er flere dommere i retskredsen, bestemmer Domstolsstyrelsen, hvem af disse der skal modtage hvervet, og
- 3) en pædagogisk-psykologisk sagkyndig, der udpeges af statsforvaltningen for en periode, som svarer til den kommunale valgperiode.

Stk. 2. Efter samme regler vælges og udpeges tillige for hvert medlem en stedfortræder, der indkaldes til at møde, når medlemmet er forhindret i at deltage.

Stk. 3. Den pædagogisk-psykologisk sagkyndige, som udpeges efter stk. 1, nr. 3, kan ikke deltage i behandling af andre sager vedrørende samme person eller samme familie inden for den offentlige forvaltning, herunder behandlingen af sager i statsforvaltningen og klagesager.

§ 20. Børn og unge-udvalget vælger selv sin formand og næstformand blandt de medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Dommeren leder møderne i udvalget og påser, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, og beslutter, om der skal indhentes flere oplysninger, og kan forlange, at der op-

tages et retsligt forhør efter retsplejelovens § 1018. Dommeren vejleder også om, hvordan reglerne skal forstås og anvendes, samt giver en vurdering af de oplysninger, der foreligger.

§ 21. Socialministeren fastsætter forretningsordenen for børn og unge-udvalget. Socialministeren kan i forretningsordenen bemyndiges til at dispensere fra kravet i § 19, stk. 2, om, at der for hvert medlem udpeges en stedfortræder.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om vederlag til formanden og de øvrige medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen.

§§ 22-29. (Ophævet).

Ældreråd

§ 30. I hver kommune etableres mindst ét ældreråd. Ældrerådets medlemmer vælges ved direkte valg. Ældrerådet rådgiver kommunalbestyrelsen i ældrepolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører de ældre.

Stk. 2. Ældrerådet består af mindst 5 medlemmer, og for hvert medlem kan vælges en stedfortræder. Der kan ikke anvendes listeopstillinger eller indgås valgforbund i forbindelse med valg til ældreråd.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i samarbejde med ældrerådet fastlægge de nærmere rammer for rådets virke, herunder aftale nærmere om, hvordan og i hvilket omfang ældrerådet skal høres. Såfremt der ikke kan opnås enighed om, hvordan og i hvilket omfang ældrerådet skal høres, skal kommunalbestyrelsen høre ældrerådet om alle forslag, der vedrører de ældre.

§ 31. Kommunalbestyrelsen fastsætter i samarbejde med ældrerådet vedtægter for ældrerådet. Ældrerådet fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen betaler udgifterne ved ældrerådets virksomhed og stiller sekretariatsbistand til rådighed, hvis rådet ønsker dette.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen yder diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse til ældrerådets medlemmer.

Stk. 4. Et medlem af rådet er ikke forpligtet til at modtage diæter eller udgiftsgodtgørelse, der tilkommer den pågældende efter stk. 3.

§ 32. Kommunalbestyrelsen sørger for, at der afholdes valg til ældrerådet mindst hvert fjerde år, og fastsætter i samarbejde med ældrerådet regler for, hvordan valget skal afholdes.

Stk. 2. Personer, der har fast bopæl i kommunen, og som er fyldt 60 år, har valgret og er valgbare til ældrerådet.

Stk. 3. Er der ikke 4 uger før valgdagen opstillet det nødvendige antal kandidater, kan kommunalbestyrelsen i samråd med det siddende ældreråd beslutte at aflyse afstemningen. Alle de opstillede kandidater er i så fald valgt.

§ 33. Socialministeren kan efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen give dispensation fra reglerne i §§ 30-32.

§§ 34-37. (Ophævet).

Handicapråd

§ 37 a. Kommunalbestyrelsen nedsætter et handicapråd. Handicaprådet rådgiver kommunalbestyrelsen i handicappolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører mennesker med handicap.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen hører handicaprådet over alle initiativer, som har betydning for mennesker med handicap.

Stk. 3. Handicaprådet sammensættes af 3-7 medlemmer fra handicaporganisationerne i kommunen udpeget efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer og 3-7 medlemmer udpeget af kommunalbestyrelsen, heraf et antal af dens medlemmer. Handicaprådet vælger selv sin formand.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om handicaprådets virksomhed og sammensætning.

Kapitel 5

(Ophævet).

Kapitel 6

Opgaver, der overlades til private

§ 42. (Ophævet).

§ 43. Når en kommune eller en region betaler for at få udført opgaver efter den sociale lovgivning, skal myndigheden tage stilling til, hvorledes der skal forholdes med formue, som kan opstå i denne forbindelse. Dette gælder dog ikke formue, som opstår i forbindelse med drift af privatinstitutioner efter § 19, stk. 4, og § 51, stk. 4, i dagtilbudsloven, og formue som friplejeboligleverandøren opnår i forbindelse med levering af service og pleje i friplejeboliger.

Stk. 2. Når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om social service til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven i forhold til den opgave, der udføres. Dette gælder også for privatinstitutioner, jf. § 19, stk. 4, og § 51, stk. 4, i dagtilbudsloven og for friplejeboliger.

Stk. 3. Ved opgavevaretagelsen, jf. stk. 2, er videregivelse og indhentelse af oplysninger vedrørende enkeltpersoner omfattet af forvaltningslovens §§ 27, 29, 31 og 32. Dette gælder også for selvejende institutioner, der efter aftale udfører en opgave for en kommunalbestyrelse eller et regionsråd.

§ 43 a. (Ophævet).

Kapitel 7

De sociale nævn

§ 44. Det sociale nævn behandler klager over afgørelser, der er truffet af kommunalbestyrelsen, i det omfang det er fastsat i loven.

Stk. 2. Det sociale nævn godkender følgende afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen, hvis afgørelsen er truffet mod den pågældendes vilje:

- 1) Afgørelser om alarm- og pejlesystemer efter § 125 i lov om social service.
- 2) Afgørelser om tilbageholdelse i boligen efter § 127 i lov om social service.
- 3) Afgørelser om anvendelse af beskyttelsesmidler efter § 128 i lov om social service.

Stk. 3. Det sociale nævn træffer i et møde afgørelser om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 i lov om social service efter indstilling fra kommunalbestyrelsen.

Stk. 4. Det sociale nævn træffer afgørelser og pålægger kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 65 i lov om social service.

§ 45. I hver region nedsættes et eller flere sociale nævn. De sociale nævns funktionsperiode er 4 år og regnes fra den 1. juni året efter det kommunale valgår.

Stk. 2. Nævnene består af direktøren for statsforvaltningen som formand, 1 medlem udpeget af socialministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelserne i regionen og 1 medlem udpeget af socialministeren efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer. Statsforvaltningen yder sekretariatsbistand til nævnet.

Stk. 3. Medlemmer af nævnet, som er udpeget af socialministeren, skal have bopæl i regionen, hvor statsforvaltningen er beliggende, eller i øvrigt have tilknytning til regionen. Medlemmerne udpeges for 4 år ad gangen. Medlemmer af Ankestyrelsen kan ikke være medlemmer af de sociale nævn.

Stk. 4. Afgørelse i de enkelte sager træffes ved almindeligt flertal.

Stk. 5. Socialministeren fastsætter en forretningsorden for nævnet. Socialministeren fastsætter efter aftale med indenrigs- og sundhedsministeren antallet af medlemmer, der er nødvendigt med henblik på at oprette flere nævn inden for samme region.

§ 46. (Ophævet).

§ 46 a. (Ophævet).

§ 47. Et medlem af et socialt nævn kan ikke deltage ved behandling af sager vedrørende en kommune, hvor den pågældende er ansat eller er medlem af kommunalbestyrelsen.

Kapitel 8

Pensionsstyrelsen

§ 48. Pensionsstyrelsen fastlægger efter artikel 15-20 i forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger, hvilket lands lovgivning om social sikring der skal finde anvendelse for personer, som udøver aktivitet i lande, hvor forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger finder anvendelse.

§ 49. Pensionsstyrelsen udsteder efter ansøgning dokumentation for sygeforsikring efter artikel 22 og 24-27 i forordning (EF) nr. 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger til en person og dennes familiemedlemmer, hvis personen har bopæl i et andet land, hvor denne forordning finder anvendelse, og personen modtager eller ansøger om dansk social pension eller dansk tjenestemandspension.

Kapitel 9

Ankestyrelsen

§ 50. Ankestyrelsen er klageinstans for administrative afgørelser, i det omfang det fastsættes ved lov.

Stk. 2. Ankestyrelsen træffer afgørelser og pålægger kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 65 i lov om social service.

Stk. 3. Ankestyrelsen yder sekretariatsbistand til Arbejdsmiljøklagenævnet og Ligebehandlingsnævnet.

Stk. 4. Ankestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 50 a. (Ophævet).

Sammensætning

§ 51. Ankestyrelsens afgørelser træffes af

- 1) styrelseschefen, vicedirektøren og et antal ankechefer og
- 2) medlemmer, der udpeges efter § 52.

Stk. 2. Styrelseschefen, vicedirektøren og ankecheferne skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen. Deres ansættelsesområde er alene Ankestyrelsen.

§ 52. Socialministeren fastsætter antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af socialministeren efter indstilling fra

- 1) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 2) Landsorganisationen i Danmark,
- 3) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
- 4) KL (Kommunernes Landsforening) og
- 5) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 2. Medlemmerne udpeges for 4 år ad gangen. Udpegning sker med virkning fra den 1. juni i året efter det kommunale valgår. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Stk. 3. Som medlemmer kan ikke udpeges personer,

- 1) der er medlem af et socialt nævn, eller
- 2) der tidligere i to fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Afgørelser i de enkelte sager

§ 53. Ankestyrelsen træffer afgørelse i de enkelte sager på et møde, hvori der deltager 2 medlemmer og 1 ankechef, der er formand. Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal.

Stk. 2. Skønner Ankestyrelsen, at en sag er egnet til at blive afgjort, uden at der afholdes et møde, sender styrelsen indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.

Stk. 3. Formanden kan beslutte, at en afgørelse ikke skal have virkning, hvis formanden skønner, at der er tvivl om, at afgørelsen er lovlig. Sagen skal herefter behandles i et møde med udvidet votering, jf. § 55.

§ 54. Et medlem af Ankestyrelsen kan ikke deltage ved behandling af sager vedrørende en kommune, hvor den pågældende er ansat eller er medlem af kommunalbestyrelsen.

Afgørelser med udvidet votering

§ 55. I afgørelser med udvidet votering deltager i mødet 2 medlemmer og 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand.

Stk. 2. Udvidet votering skal benyttes i sager om følgende:

- 1) Afgørelser, som er truffet af de sociale nævn, som kan behandles, fordi de har principiel eller generel betydning, jf. § 63.
- 2) Afgørelser truffet af børn og unge-udvalget, jf. § 74 i lov om social service.
- 3) Sager om Ankestyrelsens samtykke til eller anmodning om adoption uden forældremyndighedsindehaverens samtykke efter adoptionslovens § 9 og § 10.
- 4) Sager om tilbageholdelse i boligen efter § 127 og om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 i lov om social service.
- 5) Afgørelser, der er udsat med henblik på udvidet votering, jf. § 53, stk. 3.
- 6) Andre sager, som styrelseschefen beslutter har principiel eller generel betydning.

Stk. 3. Afgørelsen træffes ved almindeligt flertal. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende.

§ 56. Styrelseschefen kan, når en sag har principiel eller generel betydning, beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor styrelseschefen eller vicedirektøren er formand, og hvor der i øvrigt deltager 2 medlemmer og 2 ankechefer.

Stk. 2. § 55, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Beslutninger, der træffes af 1 ankechef

§ 57. Følgende beslutninger træffes af 1 ankechef:

- 1) Om en afgørelse, som et beskæftigelsesankenævn eller et socialt nævn har truffet, opfylder betingelserne i § 59 a, stk. 2, henholdsvis § 63 for at kunne blive behandlet af Ankestyrelsen. Beslutningen skal være truffet senest 14 dage efter, at Ankestyrelsen har modtaget sagen.
- 2) Om en tidligere afgjort sag skal genoptages.
- 3) Om klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 20 i lov om social service kan tillægges opsættende virkning, jf. § 72, stk. 4.

Forretningsorden m.v.

§ 58. Socialministeren fastsætter en forretningsorden for Ankestyrelsen.

§ 59. Styrelseschefen kan overlade sine beføjelser efter lovgivningen til vicedirektøren og ankecheferne. Styrelseschefen kan fastsætte regler om vicedirektørens og ankechefernes adgang til at overlade deres beføjelser efter lovgivningen til ansatte, der opfylder uddannelseskra- vet i § 51, stk. 2.

Kapitel 9 a

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg

§ 59 a. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan behandle klager over afgørelser truffet af beskæftigelsesankenævn nedsat i medfør af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, jf. stk. 2.

Stk. 2. Hvis Ankestyrelsen skønner, at en sag har generel eller principiel betydning, kan Ankestyrelsen på baggrund af en klage beslutte, at sagen skal behandles i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Klagen skal være indbragt for Ankestyrelsen inden for de klagefrister, der er fastsat i lovgivningen, jf. § 67.

Stk. 3. Den person, som afgørelsen vedrører, eller kommunalbestyrelsen, herunder jobcenteret, kan anmode Ankestyrelsen om at få sagen behandlet i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Ved klager over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan tillige andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen, anmode Ankestyrelsen om at få sagen behandlet.

Stk. 4. Ved behandlingen af klager over afgørelser truffet af beskæftigelsesankenævnene, jf. stk. 2, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer, jf. dog stk. 5:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Landsorganisationen i Danmark.
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.
- 4) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 5. Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de to medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, to medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende.

Stk. 6. § 50, stk. 4, § 51, stk. 2, §§ 57, 59 og 66-70, § 71, stk. 1, § 72, stk. 1 og 8, og § 74 finder anvendelse på Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klager efter stk. 2, jf. stk. 1.

§ 59 b. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager over afgørelser truffet af andre end beskæftigelsesankenævnene, når det er fastsat ved lov.

Stk. 2. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager, jf. stk. 1, når klagerne er indbragt for udvalget inden for de klagefrister, der er fastsat i lovgivningen. Er der ikke fastsat særlige klagefrister, gælder klagefristen i § 67, stk. 1.

Stk. 3. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler endvidere spørgsmål om en arbejdsgivers betaling af dagpengedagtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. samt spørgsmål, der er indbragt for udvalget om en arbejdsgivers overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

Stk. 4. Ved behandlingen af klager efter stk. 1, jf. dog stk. 5 og 6, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Landsorganisationen i Danmark.
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.

Stk. 5. Ved behandlingen af klager over afgørelser om befordringstilskud, tilskud til kost og logi og tilbagebetaling

efter § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser og over afgørelser om ret til selvvalgt uddannelse efter kapitel 8 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og om uddannelsesyndelse efter kapitel 9 b i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. samt over afgørelser om godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder, godtgørelse udbetalt til arbejdsgiveren, godtgørelse under lovlig konflikt og tilbagebetaling efter § 20 i lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse deltager foruden medlemmerne i stk. 4 et yderligere medlem med særlig sagkundskab inden for disse områder. Beskæftigelsesministeren udpeger sagkyndige medlemmer inden for hvert af de nævnte områder efter indstilling fra undervisningsministeren.

Stk. 6. Ved behandlingen af spørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengedagtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening. Ved behandlingen af klager over afgørelser efter ferieloven og spørgsmål om arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, jf. dog stk. 7 og 8. Medlemmerne udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne.

Stk. 7. Hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver, der er part i en sag omfattet af stk. 6, 2. pkt., er medlem af en organisation, som ikke er tilknyttet Landsorganisationen i Danmark eller Dansk Arbejdsgiverforening, deltager foruden medlemmerne i stk. 6 en repræsentant fra hovedorganisationen for den pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation. Hvis der er tale om offentlige arbejdsgivere, deltager et medlem fra KL eller en repræsentant for Danske Regioner eller Finansministeriet.

Stk. 8. Hvis lønmodtageren eller arbejdsgiveren, der er part i en sag omfattet af stk. 6, 2. pkt., er tilsluttet en organisation, der ikke er medlem af en hovedorganisation, deltager foruden medlemmerne i stk. 6 en repræsentant for lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationen.

Stk. 9. Repræsentanterne i stk. 7 og 8 udpeges af hovedorganisationerne, de pågældende lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer, KL, Danske Regioner eller Finansministeriet selv og deltager i Beskæftigelsesudvalgets behandling af klager og spørgsmål omfattet af stk. 6, 2. pkt., med stemmeret.

Stk. 10. § 50, stk. 4, § 51, stk. 2, § 57, nr. 2, § 59, § 67, stk. 2, §§ 68 og 70, § 72, stk. 1 og 8, og § 74 finder anvendelse på Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klager og spørgsmål efter stk. 1 og 3.

§ 59 c. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med socialministeren antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter indstilling fra organisationerne efter § 59 a, stk. 4 og 5, og § 59 b, stk. 4-6.

Stk. 2. Beskæftigelsesudvalgets medlemmer udpeges for 4 år ad gangen. Udpegning sker med virkning fra den 1. juni i

året efter det kommunale valgår. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Stk. 3. Som medlemmer kan ikke udpeges personer,

- 1) der er beskikkede medlemmer eller stedfortrædere i et beskæftigelsesankenævn,
- 2) der er ansat i en kommune eller valgt til kommunalbestyrelsen,
- 3) der er ansat eller valgt i en arbejdsløshedskasse,
- 4) der er arbejdsgiver, eller
- 5) der tidligere i to fulde perioder har været beskikket enten som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller har været udpeget som medlem eller stedfortræder i Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan uagtet stk. 3, nr. 5, beslutte, at udpegning ud over to fulde perioder kan finde sted, hvis der ellers ikke vil kunne udpeges de nødvendige medlemmer til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

§ 59 d. Beskæftigelsesudvalget udøver sin virksomhed i møder, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. Beskæftigelsesudvalget er beslutningsdygtigt, når de medlemmer og eventuelle repræsentanter, der skal deltage ved behandlingen af den enkelte sag, jf. § 59 a, stk. 4 og 5, og § 59 b, stk. 4-8, er til stede.

Stk. 3. Afgørelser træffes ved almindeligt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 4. Formanden kan, hvis denne skønner, at der er tvivl om, hvorvidt en afgørelse er lovlig, beslutte, at afgørelsen ikke skal have virkning. Sagen skal herefter behandles efter stk. 5.

Stk. 5. Styrelseschefen kan beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor styrelseschefen eller vicestyrelseschefen er formand, og hvor der deltager tre ankechefer og de medlemmer og repræsentanter, der er udpeget til at deltage efter § 59 a, stk. 4 og 5, eller § 59 b, stk. 4-8.

Stk. 6. Skønner Ankestyrelsen, at en sag er egnet til at blive afgjort uden afholdelse af et møde, sender styrelsen en indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.

§ 59 e. Beskæftigelsesministeren fastsætter en forretningsorden for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Kapitel 10

Almindelige klageregler

Klageadgang

§ 60. Når det fremgår af lovgivningen, kan kommunalbestyrelsens afgørelser indbringes for det sociale nævn og kommunalbestyrelsens, herunder jobcenterets, afgørelser for beskæftigelsesankenævnet.

Stk. 2. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, der kan klage over afgørelsen. Dog kan klager over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tillige indbringes for beskæftigelsesankenævnet af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 3. Afgørelser om det generelle serviceniveau, herunder hvilke tilbud og pladser der skal være til rådighed i kommunen

og takster for tilbuddene, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 60 a. Er en afgørelse truffet efter bemyndigelse, jf. § 9, stk. 9, indbringes klagen for det sociale nævn, som den kommune, der efter § 9, stk. 7, eller § 9 a, stk. 7, har pligt til at yde hjælp efter lov om social service, hører under.

§ 61. Hvis der opstår uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, kan sagen indbringes for det sociale nævn. Klagen indbringes for det sociale nævn, som den kommune, som forpligtelsen gøres gældende mod, hører under.

§ 62. Uenighed om Pensionsstyrelsens kompetence kan indbringes for Ankestyrelsen. Den person, som afgørelsen vedrører, kommunalbestyrelsen og Pensionsstyrelsen kan indbringe sagen.

§ 63. Det sociale nævns afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, eller kommunalbestyrelsen, der kan anmode Ankestyrelsen om at optage sagen til behandling.

§ 64. Følgende afgørelser, der træffes af Pensionsstyrelsen, kan indbringes for Ankestyrelsen:

- 1) Afgørelser om hjælp til danskere i udlandet efter § 6 i lov om aktiv socialpolitik.
- 2) Afgørelser om efterlevelseshjælp til personer, som efter EF-forordninger om koordinering af de sociale sikringsordninger er omfattet af dansk lovgivning om social sikring, jf. § 85 a, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik.
- 3) Afgørelser om ret til pension i udlandet efter § 3, stk. 4, og § 62 i lov om social pension samt § 3, stk. 3, og § 56 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 4) Afgørelser om, hvilket lands lovgivning der skal anvendes efter reglerne i EF-forordninger om koordinering af de sociale sikringsordninger, Nordisk Konvention om social sikring og de tosidede aftaler om social sikring, som Danmark har indgået med andre lande, bortset fra afgørelser om indgåelse af aftaler med et eller flere lande med henblik på fravigelse heraf.

Stk. 2. Den person, som afgørelsen vedrører, kan klage over afgørelserne efter stk. 1.

§ 65. (Ophævet).

Pligt til at genvurdere sagen

§ 66. Inden en klage behandles, skal den myndighed, som har truffet afgørelsen, vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Derfor skal en klage først afleveres til den myndighed, som har truffet afgørelsen. Er en afgørelse truffet efter bemyndigelse, jf. § 9, stk. 9, skal klagen sendes til og vurderes af den kommune, der efter § 9, stk. 7, eller § 9 a, stk. 7, har pligt til at yde hjælp efter lov om social service.

Stk. 2. Kan myndigheden ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til klageinstansen.

Klagefrister

§ 67. Klage til det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet og Ankestyrelsen skal ske inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Anmodning til Ankestyrelsen om optagelse af en sag til behandling efter § 57 skal ske inden for samme frist.

Stk. 2. Formanden for det sociale nævn eller formanden for beskæftigelsesankenævnet og chefen for Ankestyrelsen kan se bort fra, at fristerne ikke er overholdt, når der er særlig grund hertil. Afgørelser om at se bort fra klagefrister og afgørelser om klagefristernes beregning kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Sagsbehandlingen

§ 68. Ankestyrelsen, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene er ikke bundet af parternes påstande og er uafhængige af instruktioner vedrørende afgørelsen af den enkelte sag.

Stk. 2. Ankestyrelsens og nævnenes afgørelse kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over.

§ 69. Det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet og Ankestyrelsen kan efterprøve retlige spørgsmål.

§ 70. Ankestyrelsens og nævnenes afgørelser skal være skriftlige og være begrundede. Afgørelserne offentliggøres efter regler, der fastsættes i forretningsordenerne.

Formandens beslutninger

§ 71. Hvis formanden for nævnet finder, at der er begrundet tvivl om, hvorvidt nævnets afgørelse er i overensstemmelse med gældende ret, kan formanden straks udsætte afgørelsens virkning og indbringe den for Ankestyrelsen senest 1 uge efter, at den er truffet. Ankestyrelsens afgørelse skal foreligge inden 8 uger fra sagens modtagelse i Ankestyrelsen. Sagen behandles i Ankestyrelsen ved udvidet votering, jf. § 55.

Stk. 2. Formanden for nævnet træffer afgørelse i sager, hvor der ikke er tvivl om afgørelsen.

Stk. 3. Formandens afgørelser om sagsbehandlingen kan ikke indbringes for Ankestyrelsen.

Stk. 4. Formanden kan i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er et særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Den foreløbige afgørelse kan ikke indbringes for Ankestyrelsen, men skal snarest muligt behandles i et møde i nævnet, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Formandens afgørelser, jf. § 130, stk. 1 og 2, i lov om social service, der ikke kan indbringes for Ankestyrelsen, skal behandles i det førstkommende møde.

Opsættende virkning

§ 72. Klage over en afgørelse har ikke opsættende virkning, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Klage over valg af anbringelsessted efter § 167, stk. 1, i lov om social service har opsættende virkning. Hvis sær-

lige forhold gør det påkrævet, træffer kommunalbestyrelsen samtidig med afgørelse om valg af anbringelsessted eller ændret anbringelsessted afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks. Afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Klage over en afgørelse om, at anbringelse uden for hjemmet ikke skal opretholdes, jf. § 76, stk. 3, nr. 1, i lov om social service, har opsættende virkning.

Stk. 4. Ankestyrelsen og det sociale nævn kan efter begæring tillægge en klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 20 i lov om social service opsættende virkning.

Stk. 5. Klage til Ankestyrelsen over optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 i lov om social service har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, træffer det sociale nævn samtidig med afgørelsen om optagelsen i et særligt botilbud afgørelse om at iværksætte optagelsen straks. Afgørelsen om at ophæve en opsættende virkning kan ikke indbringes for Ankestyrelsen.

Stk. 6. Klager over kommunens krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte i medfør af § 47 i lov om individuel boligstøtte har opsættende virkning.

Stk. 7. Hvis Ankestyrelsen eller nævnet ændrer en afgørelse til skade for ansøgeren, træffer Ankestyrelsen eller nævnet samtidig beslutning om, fra hvilket tidspunkt ændringen skal ske.

Stk. 8. Ankestyrelsen kan ved afgørelser om støtte til køb af bil, jf. § 114, stk. 1 og 2, i lov om social service, samtidig træffe afgørelse om bortfald af bevilling, opsigelse af lån m.v.

Domstolsprøvelse

§ 73. Ankestyrelsens afgørelser efter lov om social service kan i følgende tilfælde indbringes for retten efter de særlige regler i retsplejelovens kapitel 43 a:

- 1) Tilbageholdelse i boligen efter § 127.
- 2) Optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129.
- 3) Afgørelser om børn og unge-udvalgets beslutninger efter reglerne i § 169.

Ankestyrelsens afgørelse skal foreligge inden 8 uger.

Stk. 2. Samtidig med Ankestyrelsens afgørelser i sager efter stk. 1 skal Ankestyrelsen oplyse om adgangen til at forlange, at sagen forelægges for domstolene, og om fristen herfor.

Bemyndigelser

§ 74. Socialministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler for behandling af klagesager, herunder også regler om tidsfrister for indsendelse og videreindsendelse af klager m.v.

§ 75. (Ophævet).

Kapitel 11

Koordinering af praksis

§ 76. Ankestyrelsen har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Ankestyrelsen følger praksis i kommunerne, jobcentrene, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene og vejleder om ankeinstansernes praksis.

§ 77. Socialministeriet og Beskæftigelsesministeriet kan anmode Ankestyrelsen om at gennemgå kommunalbestyrelsernes eller nævnenes afgørelser.

§ 78. Det sociale nævn og beskæftigelsesankenævnet har pligt til inden for sit område at koordinere, at afgørelser, som indbringes for nævnet, træffes i overensstemmelse med lovgivningen.

Stk. 2. Som et led i denne koordinering følger nævnet praksis i kommunerne, jobcentre og nævnene og vejleder om ankeinstansernes praksis.

§ 79. Ankestyrelsen, beskæftigelsesankenævnet og det sociale nævn skal samarbejde om deres koordinationsopgave efter § 76 og § 78. Som led i denne opgave kan Ankestyrelsen, beskæftigelsesankenævnet og de sociale nævn indhente sager til gennemsyn. Oplysninger om afgørelser kan indhentes i såvel skriftlig som i elektronisk form.

§ 79 a. Kommunalbestyrelsen behandler Ankestyrelsens og nævnens undersøgelser af kommunens praksis på et møde.

Stk. 2. Ankestyrelsen eller det nævn, der har foretaget en undersøgelse som nævnt i stk. 1, kan beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere styrelsen eller nævnet om kommunalbestyrelsens behandling, herunder om, hvilke foranstaltninger undersøgelsens resultater har givet anledning til. Styrelsen eller nævnet kan fastsætte en frist for denne orientering.

Det Rådgivende Praksisudvalg

§ 80. Ankestyrelsen nedsætter et centralt rådgivende udvalg til støtte for sin indsats med at koordinere praksis, jf. § 76.

Stk. 2. Udvalget har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om den koordinering af praksis, som Ankestyrelsen, beskæftigelsesankenævne og de sociale nævn har pligt til at foretage.

§ 81. Chefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra

- 1) KL (Kommunernes Landsforening),
- 2) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 3) Landsorganisationen i Danmark,
- 4) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd,
- 5) Danske Handicaporganisationer og
- 6) direktørerne for statsforvaltningerne i forening.

Kapitel 12

Statistik, analyse, information m.v.

§ 82. Kommunalbestyrelserne, regionsrådene, beskæftigelsesankenævne og de sociale nævn har pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som socialministeren anmoder om.

§ 83. Kommunalbestyrelserne giver Socialministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen på det sociale område, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne har pligt til at medvirke til temaplanlægning, i kommunepaneller samt til at skaffe uddybende oplysninger om udviklingen på særlige områder.

§ 84. Socialministeren kan fastsætte regler om omfanget af oplysninger, jf. §§ 82 og 83, og om, hvordan de skal ajourføres og indsendes.

Kapitel 13

Regnskabsaflæggelse, revision m.v.

§ 85. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med socialministeren nærmere regler om anvisning af statsrefusion og statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision.

§ 86. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om, hvem der skal betale udgifter til lægeerklæringer og transport m.v., som en myndighed pålægger en ansøger, når disse udgifter ikke kan betales efter anden lovgivning.

Kapitel 14

Råd m.v.

Det Centrale Handicapråd

§ 87. Socialministeren nedsætter et Centralt Handicapråd, der rådgiver i handicapsspørgsmål. Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om rådets sammensætning og opgaver.

Rådet for den sociale indsats på det rummelige arbejdsmarked (Det Sociale Råd)

§ 87 a. (Ophævet).

Børnerådet

§ 88. Socialministeren nedsætter et børneråd, der skal arbejde på at sikre børns rettigheder samt informere og rådgive om børns forhold i samfundet. Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om rådets sammensætning og opgaver.

Kapitel 15

Ikrafttræden m.v.

§ 89. Loven træder i kraft den 1. juli 1998.

Stk. 2. Revaliderings- og pensionsnævne nedlægges den 30. juni 1998. Sager efter § 14, stk. 1 og 2, og §§ 16 og 18 i lov om social pension samt efter §§ 43 og 58 i lov om social bistand, som kommunerne har givet indstilling i til nævnene, og som ikke er afgjort af revaliderings- og pensionsnævne senest denne dato, overgår til de sociale nævn, der er nedsat efter denne lovs § 44. Sager vedrørende kommunale afgørelser, som er indbragt for nævnene, og som ikke er afgjort senest på denne dato, overgår ligeledes til de sociale nævn. Sagerne afgøres og kan påklages efter reglerne i lov om social pension og i lov om social bistand som gældende indtil den 1. juli 1998. Funktionsperioden for formanden for og medlemmerne af revaliderings- og pensionsnævne ophører den 30. juni 1998.

Stk. 3. De sociale ankenævn nedlægges den 30. juni 1998. De sager, der ikke er afgjort senest denne dato, overgår til de sociale nævn til afgørelse. Sagerne afgøres og kan påklages efter de hidtidigt gældende regler. Funktionsperiode for formanden for og medlemmerne af de sociale ankenævn ophører den 30. juni 1998.

Stk. 4. Funktionsperioden for medlemmerne af de sociale nævn, jf. denne lovs § 44, vil første gang være fra den 1. juli 1998 til den 30. juni 2002.

Stk. 5. Dagpengeudvalget, jf. § 33 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, nedlægges den 31. maj 1999. Funktionsperioden for formanden og medlemmerne ophører samme dato.

Stk. 6. Beføjelser, som kommunalbestyrelsen eller amtsrådet har overladt til en selvejende institution med overenskomst med kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, jf. § 9, stk. 2, i lov om social bistand, bevares efter de hidtil gældende regler.

Stk. 7. Koordinationsudvalget, jf. § 24, skal være nedsat senest den 31. december 1998.

Stk. 8. Kommuner, der har etableret ældreråd før den 1. januar 1996, skal senest den 1. januar 1999 have etableret ældreråd, der opfylder betingelserne i §§ 30-33.

§ 90. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 1069 af 17. december 2002 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 9 a og 72. Lovændringen angår udvidelsen af anvendelsesområdet for lov om retssikkerhed og administration på det sociale område til at omfatte lov om individuel boligstøtte.)

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2003.

Stk. 2. Loven anvendes på afgørelser, som træffes denne dato eller senere, selv om afgørelserne vedrører udbetaling eller tilbagebetaling af boligstøtte vedrørende en periode før den 1. januar 2003.

Stk. 3. Aftaler indgået i medfør af § 76, stk. 3, i lov om individuel boligstøtte om mellemkommunal refusion er fortsat gældende, så længe den pågældende bor i den anviste bolig, eller indtil aftalen opsiges. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter aftalen kan indbringes for det sociale nævn i medfør af § 61 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Lov nr. 397 af 28. maj 2003 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører § 9. Lovændringen angår selvstændig handlekommune for anbragte børn samt høring og inddragelse af børn i sagsbehandlingen)

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2003 og anvendes på sager, hvor barnet anbringes denne dato eller senere. § 2, nr. 2, anvendes også på sager, hvor der skal træffes afgørelse efter

kapitel 8 i lov om social service, uanset om der i sagen er truffet afgørelse om anbringelse før den 1. juli 2003.

Stk. 2. Børn og unge, der var anbragt før den 1. juli 2003, har selvstændig opholdskommune i den kommune, der den 30. juni 2003 var opholdskommune for barnet eller den unge, selv om barnets eller den unges forældre senere flytter til en anden kommune, jf. dog § 9, stk. 4, 2. og 3. pkt. i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved § 1, nr. 1.

Lov nr. 1168 af 19. december 2003 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 9-9 d og 43 a. Lovændringen angår præcisering af opholdskommune, mellemkommunal refusion ved ophold uden for opholdskommunen og mellemkommunal refusion af førtidspension ved flytning, tilladelse til kommunalt samarbejde om sociale rådighedsvagter samt godtgørelse til medlemmer af de regionale udviklingsråd.)

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004.

Stk. 2. Refusion efter § 9 c, stk. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, omfatter udgifter til førtidspension tilkendt den 1. januar 2004 eller senere. Forhøjelser efter 1. januar 2004 af førtidspension tilkendt før 1. januar 2004 er ikke omfattet af § 9 c, stk. 5.

Stk. 3. Refusion efter § 9 c, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, omfatter udgifter til hjælp, der er ydet den 1. januar 2004 eller senere, selv om ydelsen er tilkendt og iværksat forud for denne dato.

Stk. 4. § 9 a, stk. 4, omfatter børn og unge under 18 år anbragt uden for hjemmet den 1. juli 2003 eller senere. Børn og unge under 18 år anbragt uden for hjemmet før den 1. juli 2003 har opholdskommune i den kommune, der den 30. juni 2003 var opholdskommune for barnet eller den unge. Denne kommune har ret til refusion fra den kommune, som var refusionspligtig den 30. juni 2003 for udgifter til anbringelsessteder for børn og unge efter §§ 49 og 51 i lov om social service.

Lov nr. 1418 af 21. december 2005 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 9, 9 b, 9 c, 11 c og 79 a. Lovændringen angår handlepligt ved uenighed, mellemkommunal refusion ved passivitet, prisfastsættelse af mellemkommunal refusion, mellemkommunal refusion for plejevederlag, adgang til at indhente oplysninger i forbindelse med refusionspligten og behandling af praksisundersøgelse på møde.)

§ 3

Stk. 1. § 1 træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. § 2 træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 3. I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lov omfatter refusion efter § 9 c, stk. 5, refusion for foranstaltninger iværksat den 1. januar 2006 eller senere.

Stk. 4. I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lov omfatter refusion efter § 9 c, stk. 6, refusion for udgifter til plejevederlag m.v. udbetalt den 1. januar 2006 eller senere.

Stk. 5. Beregningsreglen i § 9 c, stk. 8, anvendes på krav vedrørende ydelser leveret den 1. januar 2006 eller senere.

Lov nr. 574 af 24. juni 2005, som ændret ved lov nr. 1545 af 20. december 2006, indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 2-6, 9 a, 9 b, 9 c, 11 a, 11 c, 12 c, 15, 17, 18, 32, 37, 37 a, 42-50 a, 52, 54-57, 60-63, 67-74, 76-85 og 87. Lovændringen angår konsekvensrettelser på det sociale område som følge af kommunalreformen.)

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. I kommuner, som har afholdt valg til ældreråd den 1. juli 2001 eller senere, og som indgår i en kommunesammenlægning, afholdes der ikke valg til ældreråd, jf. § 31 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, før kommunesammenlægningen. Ældreråd, som er valgt den 1. juli 2001 eller senere, fortsætter deres virksomhed indtil den 1. januar 2007. Medlemmer af klagerådet, jf. § 35 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fortsætter ligeledes deres virksomhed indtil den 1. januar 2007.

Stk. 3. I de kommuner, som sammenlægges, afholdes der valg til et ældreråd for den sammenlagte kommune (sammenlægningsældrerådet) inden den 1. december 2005. Kommunalbestyrelserne forhandler antallet af medlemmer til ældrerådet og fordelingen af pladser mellem kommunerne efter høring af ældrerådene i de berørte kommuner. Ældrerådet for den sammenlagte kommune (sammenlægningsældrerådet) rådgiver sammenlægningsudvalget om ældrepolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og sammenlægningsudvalget om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører de ældre. Sammenlægningsudvalget skal høre sammenlægningsældrerådet om alle forslag, der vedrører de ældre.

Stk. 4. I kommuner, som ikke sammenlægges, nedsættes det i § 37 a nævnte handicapråd den 1. april 2006. I de kommuner, som sammenlægges, nedsættes et fælles handicapråd for den sammenlagte kommune den 1. april 2006.

Stk. 5. Medlemmer af de sociale nævn og Ankestyrelsen, som er udpeget af socialministeren den 1. januar 2002 eller senere, fortsætter deres virksomhed, indtil nye medlemmer er udpeget efter denne lov.

Stk. 6. Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg behandler sager, som er indbragt for Ankestyrelsen og optaget til behandling, og som ikke er afgjort senest den 31. december 2006, efter

- 1) lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
- 2) lov om aktiv socialpolitik med undtagelse af hjælp efter lovens kapitel 10 og 10 a,
- 3) lov om integration af udlændinge i Danmark med undtagelse af afgørelser efter §§ 35-39,
- 4) lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel,

- 5) lov om social pension kapitel 3 og §§ 42 og 44,
- 6) lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension §§ 13-15, 21, 24 og 44 og § 54, stk. 3 og 4,
- 7) lov om delpension,
- 8) lov om sygedagpenge og
- 9) lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Stk. 7-9. (Udeladt).

Lov nr. 316 af 28. april 2009 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 1, 3-5, 5 a, 6, 7, 7 a, 9, 9 b, 12 a, 12 c, 12 d, 14, 17, 19, 21, 33, 36, 37 a, 43-45, 47, 49, 50, 50 a, 52, 54, 57, 60, 62, 63, 72, 77, 79 a, 81, 82 og 83. Lovændringen angår præcisering af kommunalbestyrelsens ansvar, diæter, inhabilitet m.v.)

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 12 og 13, og § 21, stk. 1, § 45 og § 79 a, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet henholdsvis ændret ved denne lovs § 1, nr. 14, 20 og 36, samt § 56 i lov om social service som ændret ved denne lovs § 2, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 3. § 3, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, træder i kraft den 1. april 2010.

§ 4

Stk. 1. § 33, stk. 4, og § 36, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15 og 16, har virkning for diæter vedrørende møder, der afholdes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. §§ 47 og 54 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21 og 29, har virkning for møder i sociale nævn og Ankestyrelsen, der berammes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. § 79 a, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 36, har virkning for Ankestyrelsens og nævnenes undersøgelser af kommunernes praksis, der offentliggøres efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 482 af 12. juni 2009 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 2, 50, 50 a, 52, 57, 59 a-59 e og 63. Lovændringen angår sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, finansiering af arbejdsløshedsdagpenge, arbejdsløshedskassernes vejledningspligt og tilsyn med kommunerne m.v.)

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2009, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2-7. (Udeladt).

§ 15

Stk. 1. Alle sager, der verserer ved Arbejdsmarkedets Ankenævn, og hvori der ikke pr. 31. juli 2009 er truffet endelig administrativ afgørelse, overføres pr. 1. august 2009 til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Stk. 2. Beskæftigelsesudvalgets nuværende medlemmer fortsætter i udvalget frem til den 31. maj 2010, forudsat at de opfylder betingelserne for udpegning, jf. § 59 c, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som indsat ved denne lovs § 12, nr. 6. Beskæftigelsesministeren kan beslutte, at der efter den 1. august 2009 og for den resterende udpegningsperiode skal ske udpegning af yderligere medlemmer til Beskæftigelsesudvalget. Pr. 1. juni 2010 skal der ske nyudpegning af alle Beskæftigelsesudvalgets medlemmer efter § 59 c, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som indsat ved denne lovs § 12, nr. 6.

Stk. 3-8. (Udeladt).

Lov nr. 429 af 28. april 2010 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 48, 49, 62, 64 og 85. Lovændringen angår kompetencen til at træffe afgørelse om lovvalg m.v. efter EF-forordning nr. 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger m.v.)

§ 20

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2010.

Stk. 2. (Udeladt).

Stk. 3. Henvisninger til forordning (EØF) nr. 1408/71 forbliver i kraft, og anvendelsen af denne forordning bevares i forhold til det enkelte EØS-land og Schweiz, så længe det enkelte EØS-land eller Schweiz ikke har tilsluttet sig forordning (EF) nr. 883/04.

Lov nr. 550 af 26. maj 2010 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 9, 9 a, 9 c, 11 c, 60 a og 66. Lovændringen angår sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde.)

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2010.

Stk. 2. § 9, stk. 1, 7-9 og 11, § 9 a, stk. 7, § 9 c, stk. 6, § 60 a og § 66, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1-5, 7 og 8, samt § 14, stk. 3, § 136, stk. 1, og § 148, stk. 1 og 2, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1-4,

finder anvendelse for personer, der efter lovens ikrafttræden får ophold i en boform m.v. omfattet af § 9, stk. 7-9, og § 9 a, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2 og 4.

Stk. 3. § 9, stk. 1, 7-9 og 11, § 9 a, stk. 7, § 9 c, stk. 6, § 60 a og § 66, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1-5, 7 og 8, samt § 14, stk. 3, § 136, stk. 1, og § 148, stk. 1 og 2, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1-4, finder endvidere fra den 1. januar 2011 anvendelse for personer, der ved lovens ikrafttræden har ophold i en boform m.v. omfattet af § 9, stk. 7-9, og § 9 a, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2 og 4, og den 1. januar 2011 stadig opholder sig i en sådan boform, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. En kommunalbestyrelse kan dog inden den 1. oktober 2010 under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn træffe afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service til de personer, der er nævnt i stk. 3. Afgørelsen efter 1. pkt. om ikke at overtage pligten til at yde hjælp kan af den person, afgørelsen vedrører, indbringes for det sociale nævn efter kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 5. En kommune kan til brug for behandlingen af en sag om en afgørelse efter stk. 4 og til brug for overtagelsen af pligten til at yde hjælp efter stk. 3 uden samtykke fra den person, afgørelsen vedrører, af opholdskommunen forlange de oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for sagens behandling.

Stk. 6. Fastslås det efter den 1. september 2010, at en persons ophold i en boform ved lovens ikrafttræden var omfattet af § 9, stk. 7-9, eller § 9 a, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2 og 4, overtager den kommune, der efter stk. 3 har pligt til at yde hjælp efter lov om social service, denne forpligtelse 4 måneder efter det tidspunkt, hvor det fastslås, at opholdet var omfattet af bestemmelserne. Kommunalbestyrelsen i den kommune, der skal overtage pligten, kan, senest 3 måneder før kommunen overtager pligten til at yde hjælp efter lov om social service, træffe afgørelse efter stk. 4 om ikke at overtage pligten til at yde hjælp.

§ 4

Stk. 1. For børn og unge under 18 år, der før den 1. juli 2003 er anbragt uden for hjemmet, overtages pligten til at yde hjælp efter lov om social service af den kommune, der er refusionspligtig efter § 4, stk. 4, 3. pkt., i lov nr. 1168 af 19. december 2003 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love, når den unge fylder 18 år, hvis den unge i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse for personer, der efter lovens ikrafttræden får ophold i en boform omfattet af § 9, stk. 7, i

lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Hvis den kommunalbestyrelse, der efter stk. 1 og 2 skal overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service, ikke umiddelbart forud herfor var opholdskommune for den unge, kan kommunalbestyrelsen dog, inden den unge fylder 18 år, under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn træffe afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service til den pågældende. Afgørelsen efter 1. pkt. om ikke at overtage pligten til at yde hjælp kan indbringes for det sociale nævn efter kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 4. Stk. 1 finder endvidere fra den 1. januar 2011 anvendelse for personer, der ved lovens ikrafttræden har ophold i en boform m.v. omfattet af § 9, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, og den 1. januar 2011 stadig opholder sig i en sådan boform, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. En kommunalbestyrelse kan dog inden den 1. oktober 2010 under hensyntagen til den pågældendes forhold og af administrative hensyn træffe afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service til de personer, der er nævnt i stk. 4. Afgørelsen efter 1. pkt. om ikke at overtage pligten til at yde hjælp kan indbringes for det sociale nævn efter kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 6. En kommune kan til brug for behandlingen af en sag om en afgørelse efter stk. 3 eller 5 og til brug for overtagelsen af pligten til at yde hjælp efter stk. 1, jf. stk. 2 og 4, fra en tidligere opholdskommune uden samtykke fra den person, afgørelsen vedrører, forlange de oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for sagens behandling.

Stk. 7. Fastslås det efter den 1. september 2010, at en persons ophold i en boform ved lovens ikrafttræden var omfattet af § 9, stk. 7-9, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, overtager den kommune, der efter stk. 4 har pligt til at yde hjælp efter lov om social service, denne forpligtelse 4 måneder efter det tidspunkt, hvor det fastslås, at opholdet var omfattet af bestemmelserne. Kommunalbestyrelsen i den kommune, der skal overtage pligten, kan, senest 3 måneder før kommunen overtager pligten til at yde hjælp efter lov om social service, træffe afgørelse efter stk. 5 om ikke at overtage pligten til at yde hjælp.

Lov nr. 571 af 31. maj 2010 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen

vedrører §§ 9 a og 9 c. Lovændringen angår udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.)

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-4. (Udeladt).

Lov nr. 629 af 11. juni 2010 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 12 c og 30-36. Lovændringen angår afbureaukratisering på området for ældre, handicappede m.fl.)

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2010. § 14, stk. 3, § 14, stk. 4, der bliver stk. 5, § 52, stk. 3, nr. 4, § 101, stk. 4 og 5, og § 148 a, stk. 1 og 5, i lov om social service som affattet eller ændret ved denne lovs § 1, nr. 1, 3, 6, 10, 12 og 13, samt ophævelsen af § 144 i lov om social service, jf. denne lovs § 1, nr. 11, træder dog først i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 2. § 14, stk. 3, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse på private tilbud, der den 1. januar 2011 er godkendt efter § 144 i lov om social service.

Stk. 3. Alle sager om hjælp efter §§ 83 og 84 i lov om social service, der verserer ved klagerådet efter de hidtil gældende §§ 34-36 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og hvori der ikke er afgivet indstilling til kommunalbestyrelsen senest den 30. juni 2010, tilbagesendes til kommunalbestyrelsen.

Stk. 4. Lov om forebyggende hjemmebesøg til ældre m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 868 af 10. september 2009, ophæves.

Lov nr. 699 af 25. juni 2010 indeholder nedenstående ikrafttrædelsesbestemmelse. (Lovændringen vedrører §§ 11 a og 11 c. Lovændringen angår meddelelsespligt ved længerevarende midlertidigt ophold i lande uden for EU/EØS og Schweiz samt mulighed for øget kontrol med udbetaling af social pension.)

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Socialministeriet, den 7. september 2010

P.M.V.
JESPER FISKE

/ Lone Larsen